

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/380/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414218541
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Vančová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1414218541.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Martina Vančovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1. H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, Č. K., občan SR, 2. E. B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, L., občan SR, 3. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. F. XX, L., občan SR, o zaplatenie 2.573,39 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1. a žalovaný 3. sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 2.666,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.758,75 eur od 07.12.2011 do 14.12.2011 a zo sumy 2.658,75 eur od 15.12.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého zo žalovaných.

II. Žalobca má voči žalovanému 1. a žalovanému 3. nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

III. Súd žalobu voči žalovanému 2. zamietá.

IV. Žalovanému 2. nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.12.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 2.573,39 eura ako nesplatenej časti úveru, sumy 85,36 eura ako nezaplateného obchodného úroku, sumy 70,- eur ako poplatky za upomienky a výzvy, sumy 8,02 eura ako vyčíslený úrok z omeškania ku dňu zosplatenia úveru vo výške 7 % ročne podľa bodu 7.1 zmluvy a tiež na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.758,75 eura od 07.12.2011 do 14.12.2011 a úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.658,75 eura od 15.12.2011 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný 1. uzatvorili dňa 03.10.2007 Úverovú zmluvu č. 10/585/07. Na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanému 1. bezúčelový úver v celkovej výške 8.298,48 eura a žalovaný 1. sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 180,01 eura. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,9 % ročne. Zmluvné strany sa dohodli, že záväzky žalovaného 1. sú zabezpečené ručením. Ručiteľskou listinou žalovaný 2. a žalovaný 3. vyhlásili, že uspokojia žalobcu namiesto žalovaného 1. v prípade, ak žalovaný 1. nevráti úver riadne a včas, a to spolu s úrokmi, poplatkami, províziami a ďalšími nákladmi žalobcu vzťahujúcimi sa na úver. Vzhľadom k tomu, že žalovaný 1. nesplácal poskytnutý úver v súlade so zmluvnými podmienkami a ani neobnovil dodržiavanie zmluvných povinností, žalobca bol oprávnený žiadať od žalovaných predčasné splatenie zostatku istiny úveru s príslušenstvom vrátane sankčného úroku z nesplatenej časti úveru až do zaplatenia. Keďže žalovaný 1. v stanovenej lehote neuhradil zostatok úveru, žalobca v zmysle Zmluvy pristúpil k zosplateniu úveru z dôvodu porušenia zmluvných podmienok ku dňu 06.12.2011 a dlžnú sumu k tomuto dňu vyčísľil vo „Výpise z hlavnej

knihy žalobcu“. Žalovaný 1. dlžnú sumu neuhradil napriek výzve na zaplatenie zostatku úveru. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.08.2015 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 70,- eur, preto súd konanie uznesením č. k. 8C/380/2015 - 59 zo dňa 22.02.2016 v tejto časti zastavil. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 21.09.2017 uviedol, že má ako veriteľ voči žalovaným právo nie povinnosť uplatniť si svoj nárok na zaplatenie na súde, pričom ak tento uplatnil v premlčacej dobe, nie je jeho právo len z titulu časového úseku medzi zosplatením úveru a podaním žaloby žiadnym spôsobom spochybnené ani zoslabené. Žalobca uviedol, že úver zosplatnil dňa 06.12.2011 a žalobou uplatnil na súde dňa 02.01.2014, t.j. v premlčacej dobe.

2. Žalovaný 1. sa k žalobe nevyjadril, ostal v konaní nečinný.

3. Žalovaný 2. uviedol, že o tom, že žalovaný 1. si plní svoju povinnosť z úverovej zmluvy po lehote splatnosti mal vedomosť, nakoľko ho žalobca vždy listom v prípade omeškania splátky žalovaného 1. upozornil. Posledný list mu bol zaslaný žalobcom v roku 2011, kedy mu oznámil zosplatenie záväzku pre neplnenie si povinností žalovaným 1. Neskôr ho však žalovaný 1. upokojil, že dlh už splatil. Z výzvy súdu na vyjadrenie k žalobe sa dozvedel, že žalovaný 1. dlh nezaplatil. Keďže má vedomosť o tom, že je žalovaný 1. poberateľom výsluhového dôchodku a tiež, že je v mieste pobytu v Č. K. aj riadne zamestnaný, žiadal, aby bol rozhodnutím len žalovaný 1. zaviazaný dlh uhradiť. Žalovaný 2. ďalej uviedol, že žalobca mal možnosť vykonať zrážky zo mzdy voči žalovanému 1., ktoré mohol uplatniť už po zosplatení pohľadávky, ale toto právo nevyužil, a až 23.12.2014 podal žalobu na súd. Toto konanie považoval žalovaný 2. zo strany žalobcu za špekulatívne. Žalovaný 2. ďalej uviedol, že napriek uvedenému už z opatrnosti uhradil postupne spolu so žalovaným 3. žalobcovi sumu 1.000,- eur, ktorú plnili na úverový účet žalovaného 1., a to napriek tomu, že žalobca sa so žalovaným 2. a žalovaným 3. odmietol dohodnúť o plnení v splátkach, nakoľko ide o tzv. splniteľné plnenie.

4. Žalovaný 3. uviedol v podstate to isté, čo žalovaný 2, a žiadal, aby súd zaviazal len žalovaného v 1. rade zaplatiť pohľadávku uplatnenú žalobcom.

5. Na základe vyššie uvedeného súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 03.10.2017 č. k. 8C/380/2015 - 143 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.11.2017, č. k. 8C/380/2015 - 157, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu premlčania práva žalobcu uplatniť si na súde nárok na zaplatenie z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovaným. Na premlčanie prihliadal súd z úradnej povinnosti v súlade s § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko posúdil záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovanými ako vzťah spotrebiteľský. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 31.01.2019, č. k. 3Co/67/2018 - 179, rozsudok prvoinštančného súdu na odvolanie zrušil, nakoľko v čase vyhlásenia uznesenia krajského súdu bol § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa vyhlásený Ústavným súdom Slovenskej republiky za nesúladný s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

6. Súd vyzval sporové strany, aby sa k rozsudku krajského súdu vyjadrili, na čo žalovaný 2. doručil súdu dňa 02.04.2019 vyjadrenie, v ktorom namietol premlčanie práva žalobcu a navrhol v celom rozsahu žalobu zamietnuť. Žalobca k námietke premlčania uplatnenej žalovaným 2. uviedol, že jeho právo premlčané nie je, pričom odkázal na obsah podaného odvolania zo dňa 15.11.2017. V odvolaní žalobca uviedol, že si uplatňuje nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorá je tzv. absolútnym obchodom v zmysle § 261 Obchodného zákonníka, takže sa naň do 01. apríla 2015 (do účinnosti zákona č. 106/2014 Z. z.) vzťahovala celá tretia časť Obchodného zákonníka. Na premlčanie práv z uvedenej zmluvy sa v tomto prípade vzťahuje Obchodný zákonník, nie Občiansky zákonník, keďže prednostná aplikácia Občianskeho práva v absolútnych obchodnoprávných vzťahoch je možná až od 01.04.2015. Dovtedy mohli veritelia vychádzať z toho, že premlčacia doba v týchto vzťahoch je štvorročná. Spätné skrátenie premlčacích dôb, ktoré ešte k 01.04.2015 neuplynuli, by znamenalo pravú retroaktivitu, zásah do právnej istoty veriteľov, čo odporuje zárukám ochrany vlastníckeho práva v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy SR. Na základe uvedeného premlčacia doba mohla začať plynúť najskôr v decembri 2011 a uplynula najneskôr v decembri 2015, a keďže žaloba bola podaná dňa 23.12.2014, bola podaná včas.

7. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na termín 04.06.2019. Stranám sporu bolo predvolanie doručené, na pojednávanie sa však strany sporu nedostavili. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil a žiadal, aby súd rozhodol vec v jeho neprítomnosti. Žalovaní svoju neprítomnosť

neospravedlnili, ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Súd na základe uvedených skutočností vec prejednal v neprítomnosti strán sporu v zmysle § 180 C.s.p.

8. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

8.1 Žalobca ako banka a žalovaný 1. ako klient uzatvorili dňa 03.10.2007 Úverovú zmluvu č. 10/585/07, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému 1. peňažné prostriedky vo výške 250.000,- Sk (8.298,48 eura), pri úrokovej sadzbe 10,9 % p.a a pri RPMN 14,01 %. Poskytnutý úver bol bezúčelový a žalovaný 1. sa zaviazal ho splatiť v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 5.423,- Sk (180,01 eura), splatných v 21. deň kalendárneho mesiaca. Žalovaný 1. sa zaviazal splatiť úver do 60 mesiacov odo dňa podpisu úverovej zmluvy. Zmluvné strany úverovej zmluvy sa dohodli, že záväzky klienta splatiť úver, úroky, sankčné provízie a poplatky sú zabezpečené ručiteľmi - žalovaným 2. a žalovaným 3. V prípade, že si žalovaný 1. nesplní svoje záväzky vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, je žalobca oprávnený žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom (bod 7.2.2. zmluvy o úvere). Podľa bodu 7.1 zmluvy, v prípade, že klient nezaplatí splátku úveru včas, banke prináleží sankčná provízia vo výške +7 % p.a. z nesplatenej splátky úveru až do jej zaplataenia. Žalobca listom zo dňa 12.09.2011 vyzval žalovaného 1. na uhradenie mesačnej splátky, ktorú v termíne splatnosti neuhradil, a upozornil ho na možnosť predčasného zosplatenia celého zostatku úveru. Listom zo dňa 06.10.2011 vyzval žalobca žalovaného 1. na uhradenie dvoch zmeškaných splátok a oznámil mu, že v prípade neuhradenia uvedených splátok v lehote určenej v oznámení pristúpi žalobca k zosplateniu úveru. Z listu žalobcu zo dňa 22.11.2011 adresovaného žalovanému 1. súd zistil, že žalobca v dôsledku nedodržavania zmluvných povinností zakotvených v úverovej zmluve vyzval žalovaného 1. na predčasné splatenie zostatku istiny úveru č. 105857 spolu s príslušenstvom, a to do dňa 05.12.2011. Z ručiteľskej listiny č. 10/575A/07 súd zistil, že žalovaný 2. dňa 03.10.2007 prebral v súlade s § 303 a nasl. Obchodného zákonníka ručenie za záväzok žalovaného 1. vzniknutý z Úverovej zmluvy číslo 10/585/07, v ktorom vyhlásil, že uspokojí žalobcu namiesto žalovaného 1., ak ten nevráti riadne a včas poskytnutý úver, a to spolu s úrokmi, poplatkami, províziami a ďalšími nákladmi žalobcu vzťahujúcimi sa na úver. Z ručiteľskej listiny č. 10/575B/07 súd zistil, že žalovaný 3. dňa 04.10.2007 prebral v súlade s § 303 a nasl. Obchodného zákonníka ručenie za záväzok žalovaného 1. vzniknutý z Úverovej zmluvy číslo 10/585/07, v ktorom vyhlásil, že uspokojí žalobcu namiesto žalovaného 1., ak ten nevráti riadne a včas poskytnutý úver, a to spolu s úrokmi, poplatkami, províziami a ďalšími nákladmi žalobcu vzťahujúcimi sa na úver. Súd zistil, že žalobca uzatvoril so žalovaným 1. a žalovaným 2. dňa 03.10.2007 a so žalovaným 3. dňa 04.10.2007 Dohodu o zrážkach zo mzdy/iných príjmov, podľa ktorej sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania hlavného dlžníka s úhradou najmenej dvoch splátok úveru podľa Úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1., vznikne žalobcovi právo uspokojiť pohľadávku podľa úverovej zmluvy formou zrážok zo mzdy/iných príjmov, ktoré dlžník poberá, resp. bude poberať. Z listov žalobcu doručených žalovanému 2. súd zistil, že žalobca žalovaného informoval o neuhradení splátok žalovaným 1. v lehote splatnosti v období od 02.01.2008 do 06.10.2011. V konaní nebolo preukázané, hoci to žalovaný 2. tvrdil, že by žalovaní čo i len sčasti svoj dlh po podaní žaloby plnili.

9. Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

9.1 Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

9.2 Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

9.3 Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

9.4 Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

9.5 Podľa § 52 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.6 Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

9.7 Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

9.8 Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

9.9 Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9.10 Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9.11 Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 O.z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9.12 Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (účinného do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný 1. uzatvorili dňa 03.10.2007 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému 1. spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania vo výške 250.000,- Sk (8.298,48 eura) a žalovaný 1. ako spotrebiteľ, ktorému bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v lehote do 60 mesiacov od ich poskytnutia a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Súd na uvedený vzťah aplikoval ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko posúdil vzťah ako spotrebiteľský napriek tomu, že úverová zmluva bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka a ide o tzv. absolútny obchod podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka. Podľa § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014). Ako vzťah spotrebiteľský posúdil súd aj vzťah zabezpečovací (ručiteľský) medzi žalobcom a žalovaným 2. a žalovaným 3. Niet totiž žiadneho racionálneho dôvodu, aby vzťah úverový požíval zvýšenú ochranu spotrebiteľského práva a vzťah ručiteľský, zabezpečujúci uvedený spotrebiteľský vzťah, už takúto

ochranu neužíval, a to aj s poukazom na to, že žalovaný 2. a žalovaný 3. pri uzatváraní zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Súd ďalej posudzoval platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú považoval za platnú a obsahujúcu všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z., a to vrátane náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a) citovaného zákona s poukazom na právny názor Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018. Na základe zmluvy bol preto žalovaný 1. povinný dodržiavať zmluvné podmienky a poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v súlade so zmluvou a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Žalovaný 1. si neplnil povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy splácať poskytnutý úver riadne a včas, preto žalobca v súlade so zmluvou úver zosplatnil, a písomne vyzval žalovaného 1., aby celý zostatok úveru zaplatil do 05.12.2011. Žalovaný 1. si svoju povinnosť napriek výzve nesplnil, preto súd žalovaného 1. ako dlžníka zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.666,77 eura (súčet dlžnej istiny úveru vo výške 2.573,39 eura, úroku z úveru ku dňu zosplatnenia vo výške 85,36 eura a sumy 8,02 eura ako úroku z omeškania 7 % ročne zo včas nezaplatených splátok úveru v zmysle bodu 7.1 zmluvy o úvere). Súd zároveň žalovaného 1. zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania (keďže žalovaný 1. sa dostal s úhradou svojho dlhu do omeškania) vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2.758,75 eura (2.659,61 eura nesplatená istina úveru ku dňu zosplatnenia + 99,14 eur nesplatený úrok z úveru ku dňu zosplatnenia) od 07.12.2011 (deň nasledujúci po zosplatnení úveru) až do 14.12.2011 (úhrada žalovaného 1. vo výške 100,- eur), a zo sumy 2.658,75 eura (2.758,75 eura - 100,- eur úhrada žalovaného 1. dňa 14.12.2011) od 15.12.2011 až do zaplatenia.

12. Spolu so žalovaným 1. zaviazal súd na zaplatenie istiny a jej príslušenstva aj žalovaného 3. ako ručiteľa pohľadávky žalobcu vyplývajúcej zo zmluvy o úvere, a to v súlade s § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý je povinný dlh splniť v prípade nesplnenia dlhu dlžníkom na výzvu veriteľa. Žalovaný 1. a žalovaný 3. nie sú solidárnymi dlžníkmi. Súd ukladá každému z nich splniť síce tú istú povinnosť, ale z iného právneho dôvodu. Žalobca ako veriteľ môže žiadať splniť dlh od ktoréhokoľvek z nich, pričom v dôsledku plnenia jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich.

13. Súd zisťoval, či si žalobca mohol uplatniť svoje právo žalobou na súde aj voči žalovanému 2. vzhľadom k jeho námietke premlčania (č. I. 195 spisu). Právo uplatniť si svoj nárok žalobou na súde mohol žalobca po prvý raz v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka voči žalovanému 1. ako dlžníkovi a voči žalovaným 2. a 3. ako ručiteľom dňa 06.12.2011, pretože žalovaný 1. sa týmto dňom dostal do omeškania s plnením zosplatneného dlhu a žalovaný 2. a 3. boli od tohto dňa tiež povinní splniť zosplatnený dlh za žalovaného 1., ktorý na základe písomnej výzvy žalobcu dlh nesplnil. To bol moment, od ktorého žalobca mohol svoje právo vykonať po prvý raz voči všetkým žalovaným, a teda uplatniť si ho žalobou na súde. Žalobca mohol toto právo využiť kedykoľvek počas trvania všeobecnej trojročnej premlčacej doby v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba uplynula dňa 06.12.2014, a keďže žaloba bola na súd podaná až dňa 23.12.2014, t.j. po jej márnom uplynutí, súd na námietku premlčania žalovaného 2. posúdil právo žalobcu uplatniť si nárok na súde voči nemu, ako jednému z ručiteľov, za premlčaný (vrátane príslušenstva ako vedľajšieho záväzku akcesorickej povahy). S ohľadom na uvedené žalobu voči žalovanému 2. v celom rozsahu zamietol. Súd ďalej uvádza, že námietka premlčania vznesená hlavným dlžníkom by sa vzťahovala aj na ručiteľov, keďže ručiteľský záväzok je svojou povahou akcesorický a zdieľa osud hlavného záväzku. Ručiteľ sa však môže dovoliť premlčania hlavného záväzku s účinkami iba pre svoju osobu, keďže úkony ručiteľa majú účinky iba vo vzťahu k nemu.

14. K námietke žalobcu, že jeho právo premlčané nie je, nakoľko sa premlčanie posudzuje podľa ustanovení Obchodného zákonníka, a teda premlčacia doba je štvorročná, súd uvádza, že do odseku 2 § 52 Občianskeho zákonníka bola doplnená novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 106/2014 Z.z. veta, podľa ktorej „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Podľa tejto úpravy účinnej od 01.04.2015, bude potrebné pre zmluvy uzatvárané spotrebiteľmi, t. j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka, a platí to aj pre tzv. absolútne obchody, upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku upravená nie je, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí

sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník, a to aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia, nakoľko k tejto úprave nie je v Občianskom zákonníku uvedené žiadne prechodné ustanovenie. Súd ohľadom uvedenej argumentácie poukazuje už na vyššie spomínaný rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014. O nároku na náhradu trov konania úspešného žalovaného 2. súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému 2., ako v plnom rozsahu úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešným žalovaným 1. a 3. nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Úspešnému žalovanému 2. nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.